

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย - หมายเลขสิบห้า

Jeff Pippenger
2025-12-21

หมายเลขสิบห้า

ข้าพเจ้ายืนยันว่า

การเข้าใจความเชื่อมโยงของสัญลักษณ์แห่งคนสี่ขวายกับข่าวสารฝนชุกปลายนั้นเป็นสิ่งสำคัญ หากจะมีความหวังอันดีที่สุดในการตระหนักถึงนัยสำคัญของข้อพระคัมภีร์สี่ข้อแรกแห่งโยเอล บทที่หนึ่ง โยเอลขับร้องบทเพลงแห่งสวนองุ่น แต่บทแรกที่เขาเริ่มต้นนั้นคือความเชื่อมโยงเชิงพยากรณ์ของพันธสัญญากับคนสี่ขวาย

และพระองค์ตรัสแก่อับรามว่า “จงรู้แน่เถิดว่า เชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินที่ไม่ใช่ของเขา และเขาทั้งหลายจะปรณินบัติชนชาตินั้น และชนชาตินั้นจะข่มเหงเขาทั้งหลายอยู่สี่ร้อยปี อีกทั้งประชาชาตินั้นซึ่งเขาทั้งหลายจะต้องปรณินบัติ เราจะพิพากษาด้วย และภายหลังพวกเขาจะออกมาพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย ส่วนเจ้านั้นจะไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้าอย่างสันติ และเจ้าจะถูกฝังเมื่อมีอายุชรามาก แต่ในชั่วอายุที่สี่ พวกเขาจะกลับมาที่นี่อีก เพราะความชั่วช้าของชาวอามไรต์ยังไม่เต็ม” ปฐมกาล 15:13-16

ข้อความตอนนี้คือคำพยากรณ์ที่สำเร็จสัมฤทธิ์ผ่านทางชีวิตของโมเสส

เมื่อพระธรรมโยเอลเริ่มบทเพลงแห่งสวนองุ่นโดยอ้างถึงสี่ยุคขวายคนแห่งการทำลายล้างที่ทวีความรุนแรงขึ้น ก็เป็นการจัดให้พระธรรมโยเอลสอดคล้องกับยุคขวายคนที่สี่และยุคสุดท้ายตามคำพยากรณ์ ยุคขวายคนนั้นคือ “ชนชาติที่ทรงเลือกสรร” ของเปโตร ผู้ซึ่งได้ถูกทรงเรียกให้ออกจากความมืดเข้าสู่ “ความสว่างอันอัศจรรย์” ของพระองค์ พวกเขาถูกนำมาเปรียบเทียบกับคู่ตรงข้ามตามยุคขวายคนของตน ซึ่งถูกแทนภาพว่าเป็นชาติพันธุ์แห่งร้าย ยุคขวายคนที่สี่และยุคสุดท้ายนั้นมียอห์นเป็นตัวแทน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่ง “ได้รับการทรงเรียก และทรงเลือกไว้แล้ว และสัตย์ซื่อ”

ผู้ที่ถูกเรียกในเวลา 9/11 ถูกเลือกในเสียงร้องท่ามกลางเที่ยงคืน

และข้อสัตย์มั่นคงในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์

เช่นเดียวกับที่ชนเผ่าเลวีได้ข้อสัตย์ในการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรนและของเยโรโบอัม

บรรดาจิตวิญญาณที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ดุจเงินในมาลาคีย์บทที่สาม

คือชนเผ่าเลวีซึ่งได้รับการเลือกในระหว่างข่าวสารแห่งเสียงร้องท่ามกลางเที่ยงคืน

เพราะการประทับตรานั้นสำเร็จขึ้นพร้อมกับ และโดยทาง การหลังลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้นำเสนอแนวเส้นจากประวัติของโมเสส

ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า เป็นอัลฟาของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

และซึ่งในเชิงพยากรณ์เชื่อมโยงกับพระคริสต์ในฐานะโอเมกาของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

โมเสสเป็นศิลาปูมเอกแห่งฐานราก และพระคริสต์ทรงเป็นศิลายอด

ทั้งสองต่างเป็นสัญลักษณ์แห่งการช่วยกู้ให้พ้นจากบาป ดังที่แสดงไว้โดยการช่วยกู้จากอียิปต์ผ่านทางโมเสส

กระนั้น การสำแดงฤทธิ์เดชทั้งสิ้นของพระเจ้าที่ได้เกิดขึ้นโดยมือของโมเสสนั้น ยังถูกยิ่งใหญ่มากกว่ามาก

เมื่อพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากตลอดหนึ่งสัปดาห์ โมเสสเป็นอัลฟา

และพระคริสต์ทรงเป็นโอเมกา และโอเมกาคือเลข “22” และอัลฟาคือเลข “1”

เมื่อพิจารณาโมเสส

เราพบว่า การช่วยกู้ซึ่งแทรกซึมอยู่ทั่วคำพยากรณ์ของท่านนั้นถูกวางไว้ภายในน้ำ การช่วยกู้ท่านจากน้ำแห่งแม่น้ำไนล์เมื่อแรกเกิด เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึง โนอาห์ในนาวา บัพติศมาที่ทะเลแดงสอดคล้องกับ โนอาห์และคนทั้งแปดภายในนาวา ซึ่งในทางกลับกันก็สอดคล้องกับบัพติศมาของโยชูวาที่แม่น้ำจอร์แดน ซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำซ้ำ ณ ที่แห่งเดียวกันนั่นเอง คำพยากรณ์ของโมเสสเริ่มต้นด้วยการช่วยกู้ที่แม่น้ำไนล์ และสิ้นสุดลงที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน บัพติศมาของพระคริสต์เป็นการเจิมของพระองค์เพื่อเป็นพยานอยู่สามปีครึ่ง อันนำไปสู่การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ ซึ่งได้ถูกสำแดงเป็นนัยไว้ตั้งแต่ในตอนต้น ณ บัพติศมาของพระองค์ ในการเป็นขึ้นจากพระชนม์ของพระองค์นั้นมีเพียงไม่กี่หยด จนกระทั่งถึงการเทพระวิญญาณอย่างเต็มบริบูรณ์ในวันเพ็นเทคอสต์

พระสัญญาแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อมนุษยชาติเริ่มต้นกับ โนอาห์ และพระสัญญาแห่งพันธสัญญาของพระองค์ที่มีต่อชนชาติซึ่งทรงเลือกผ่านทางอับราฮัมก็สำเร็จครบถ้วนกับ โมเสส โมเสสผู้เป็นอัลฟาเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของพระเยซูผู้เป็น โอเมกา ผู้ซึ่งจะเสด็จมาและทรงยืนยันพันธสัญญากับ "คนเป็นอันมาก" มิใช่เพียงชนชาติที่ทรงเลือกเท่านั้น ในฐานะที่เป็นแบบอย่างของพระคริสต์ การกำเนิดของโมเสสสอดคล้องกับพันธสัญญาที่ประทานแก่โนอาห์ โดยมีรัฐเป็นหมายสำคัญสำหรับชนทั้งปวง โมเสสยังสอดคล้องกับพันธสัญญาที่ประทานแก่ชนชาติซึ่งทรงเลือก โดยการเข้าสู่หนัดเป็นหมายสำคัญสำหรับชนชาติที่ทรงเลือก งานแห่งพันธสัญญาของโมเสสมือต่อ "คนเป็นอันมาก" มิใช่เพียงชนชาติที่ทรงเลือกเท่านั้น หากมิได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาก็คงจะไม่ถูกรุมเร้าด้วยคนต่างชาติที่ปะปนอยู่ท่ามกลางพวกเขาอย่างต่อเนื่อง

ท่ามกลาง "วาริแห่งการช่วยกู้" นานาประการทั้งหลายซึ่งเป็นภาพแทนตลอดชีวิตของ โมเสส การรับบัพติศมาที่เบธาบาราริมแม่น้ำจอร์แดนได้เชื่อมโยงจุดเริ่มต้นแห่งประวัติศาสตร์พันธสัญญาของอิสราเอลโบราณในแผ่นดินแห่งพระสัญญาเข้ากับจุดสิ้นสุดแห่งประวัติศาสตร์นั้น ในช่วงสัปดาห์ที่พระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมาก การรับบัพติศมาของพระคริสต์สอดคล้องกับการรับบัพติศมาของอิสราเอลโบราณ และประวัติศาสตร์ทั้งสองต่างกล่าวถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเป่าฟณลงมาเพียงไม่กี่หยด ก่อนหน้าฟณที่ตกชุกอย่างอุดมในวันเพ็นเทคอสต์ห้าสิบวันต่อมา แนวเส้นทั้งเส้นแห่งอัลฟาและโอเมกาในความหมายตั้งแต่โมเสสถึงพระคริสต์นั้น ได้รับการพรรณนาไว้ภายในวาริแห่งการช่วยกู้.

"ในการทรงสอนเหล่าสาวกเหล่านี้ พระเยซูได้ทรงสำแดงให้เห็นถึงความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ในฐานะพยานต่อพระราชกิจของพระองค์ ทุกวันนี้ ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนจำนวนมากละทิ้งพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม โดยกล่าวอ้างว่าไม่มีประโยชน์อีกต่อไป แต่การสอนของพระคริสต์มิได้เป็นเช่นนั้น พระองค์ทรงให้คุณค่ายิ่งแก่พระคัมภีร์นั้น ถึงขนาดที่ครั้งหนึ่งพระองค์ตรัสว่า 'ถ้าพวกเขาไม่ฟังโมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ ถึงแม้จะมีผู้หนึ่งฟื้นคืนจากความตาย พวกเขาก็จะไม่ยอมเชื่อ' ลูคา 16:31"

"พระสุรเสียงของพระคริสต์เองที่ตรัสผ่านบรรดาปีตาคารยและผู้เผยพระวจนะ ตั้งแต่สมัยของอาดัมจนถึงเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายของกาลเวลา พระผู้ช่วยให้รอดได้รับการสำแดงในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมอย่างชัดเจนไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ เป็นความสว่างจากอดีตแห่งคำพยากรณ์ที่ทำให้พระชนม์ชีพของพระคริสต์และคำสอนทั้งหลายในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ปรากฏเด่นชัดและงดงาม การอัศจรรย์ทั้งหลายของพระคริสต์เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์

แต่หลักฐานที่หนักแน่นยิ่งกว่าว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของโลกนั้น พบได้ในการเปรียบเทียบคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมกับประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่” The Desire of Ages, 799.

ในบทความทั้งหลายที่กล่าวถึงพระธรรมโยเอลนั้น เราได้
“นำคำพยากรณ์แห่งพันธสัญญาเดิมมาเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาใหม่”
ทั้งยังเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์ของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณสมัยใหม่ด้วย
ไม่ว่าจะเป็นพันธสัญญาเดิมหรือพันธสัญญาใหม่
หรือประวัติศาสตร์ของชาวสาร์ทสวอร์ดสามองค์ซึ่งเริ่มขึ้นในปี 1798
แนวคำสอนทั้งหมดเหล่านั้นล้วนถูกแทนไว้ว่าเป็น “พระสุรเสียงของพระคริสต์”
คำพยานที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์และในพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์คือพระสุรเสียงของพระคริสต์
และพระสุรเสียงของพระคริสต์ก็คือพระสุรเสียงของพระองค์ผู้ทรงเป็นพระวาระของพระเจ้า.

“สุรเสียง” แห่งพระวาระของพระเจ้า
คือสารของพระเจ้าดังที่ทรงสำแดงไว้ในพระวาระลายลักษณ์อักษรของพระองค์
สารของพระองค์ในวาระสุดท้ายคือสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งรวมถึงฝนต้นฤดู
ตามด้วยฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดู ตามที่กล่าวไว้ในโยเอล

ยอห์นผู้ได้รับวิวรรณ์เป็นตัวแทนของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้หวนกลับไปสู่ทางโบราณ เพราะท่านได้ยิน
“พระสุรเสียง” อยู่เบื้องหลังตน พระสุรเสียงที่อยู่เบื้องหลังนั้นคือพระสุรเสียงของพระคริสต์ “ตั้งแต่สมัยอาดัม”
เป็นต้นมา

แล้วข้าพเจ้าก็หันไปเพื่อจะดูพระสุรเสียงที่ตรัสกับข้าพเจ้า และเมื่อหันไปแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน วิวรรณ์ 1:12

ข้อนี้แสดงถึงจุดเปลี่ยนในบทที่หนึ่ง เพราะจนถึงข้อก่อนหน้านั้น ยอห์นยังอยู่บนเกาะที่เรียกว่าปีทมอส
แต่ในข้อสิบสองเขาหันกลับ และนับแต่นั้นเป็นต้นไป ยอห์นอยู่ในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ เมื่อเขาหันกลับ
เขาก็กระทำเช่นนั้น เพราะในข้อสิบเขาได้ยินพระสุรเสียงมาจากเบื้องหลังเขา

ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญาณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ยินเสียงอันดังอยู่เบื้องหลังข้าพเจ้า
ดุจเสียงแตร กล่าวว่า เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย และสิ่งที่ท่านเห็นนั้น
จงเขียนลงในหนังสือ และส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งอยู่ในแคว้นเอเชีย คือไปยังเมืองเอเฟซัส
และเมืองสมิรณะ และเมืองเปอร์แกมอส และเมืองธียาทிர่า และเมืองซาร์ดีส และเมืองฟีลาเดลเฟีย
และเมืองเลาดีเซีย วิวรรณ์ 1:10, 11

ยอห์นเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ได้ยินพระสุรเสียงของพระคริสต์อยู่เบื้องหลังตน
เขาได้ยินสารแห่งแตรของเยเรมีย์ที่เรียกให้กลับไปสู่ทางโบราณ คือบรรดาทางที่คนอธรรมปฏิเสธไม่ยอมดำเนิน
และแตรแห่งคำเตือนซึ่งพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมฟัง ยอห์นได้ฟัง
และพระสุรเสียงที่อยู่เบื้องหลังเขาได้สำแดงพระองค์ว่าทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา—องค์ผู้ทรงสำแดงทางใหม่
โดยทางโบราณนั่นเอง

และท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดนั้น มีผู้หนึ่งละม้ายบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์ยาวถึงพระบาท
และทรงคาดพระอุระด้วยรัดประคดทองคำ พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะ ขาวดุจหิมะ
และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง พระบาทของพระองค์ดุจทองคำเนื้อดี
ราวกับถูกเผาให้ลุกอยู่ในเตา และพระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย
และในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงถือดาวเจ็ดดวง

และจากพระโอษฐ์ของพระองค์มีพระแสงดาบคมกล้าสองคมออกมา
และพระพิศตรของพระองค์ส่องสว่างดุจดวงอาทิตย์เมื่อสองอยู่เต็มกำลัง วิวรณ์ 1:13-16

ในข้อสิบสอง ยอห์นหันกลับไปและเห็นนิมิตของพระคริสต์
ซึ่งซีสเตอร์ไวท์ได้เชื่อมโยงกับนิมิตของพระคริสต์ที่ดาเนียลได้รับ อันเป็นนิมิตเดียวกับที่อิสยาห์ เเยเรมีย์
เอเสเคียล และเปาโลได้รับด้วย

“ข้าพเจ้ารอคอยด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า ถึงเวลาที่เหตุการณ์ในวันเพ็นเทคอสต์จะเกิดขึ้นซ้ำอีก
ด้วยฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่าครั้งนั้นเสียอีก ยอห์นกล่าวว่า
'ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่
และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยพระสิริของท่าน' แล้วในเวลานั้น เช่นเดียวกับในฤดูเพ็นเทคอสต์
ประชาชนจะได้ยินความจริงที่กล่าวแก่เขา ทุกคนในภาษาของตนเอง”

“พระเจ้าทรงสามารถประทานชีวิตใหม่แก่ทุกดวงวิญญาณที่ปรารถนาจะรับใช้พระองค์อย่างจริงใจ
[อาดัมและหุบเขากระดูกของเอเสเคียล]
และทรงสามารถแตะต้องริมฝีปากด้วยถ่านเพลิงที่สืบมาจากแท่นบูชา [อิสยาห์]
และทรงกระทำให้เขาทั้งหลายเปี่ยมด้วยถ้อยคำอันคมคายในการสรรเสริญพระองค์
เสียงนับพันจะได้รับการเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเพื่อประกาศความจริงอันน่าอัศจรรย์แห่งพระวาระของพระเจ้า
สิ้นที่พูดติดอ่างจะถูกปลดให้เป็นอิสระ [ภาษาของคนต่างชาติในอิสยาห์]
และผู้ที่ยลลาดกลัวจะได้รับกำลังให้เป็นพยานแก่ความจริงด้วยความกล้าหาญ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วย
ชนชาติของพระองค์ให้ชำระพระวิหารแห่งจิตวิญญาณให้พ้นจากมลทินทุกประการ [คนเลวีของมาลาคี]
และให้ดำรงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับพระองค์เช่นนั้น
เพื่อเขาทั้งหลายจะได้มีส่วนในฝนชุกปรายฤดูเมื่อมันจะถูกเทลงมา” Review and Herald, July 20,
1886.

นิมิตที่เรากำลังพิจารณานี้รวมถึงคำบรรยายเกี่ยวกับพระสุรเสียงของพระคริสต์ด้วย
เมื่อยอห์นหันไปและได้ยินพระสุรเสียงของพระคริสต์ พระสุรเสียงนั้นเป็นดุจเสียง “น้ำมากหลาย”
เมื่อพระสุรเสียงของพระคริสต์ตรัสถึงพันธสัญญาของพระองค์กับมนุษย์หรือกับชนชาติที่ทรงเลือกไว้
ก็ย่อมสัมพันธ์กับน้ำมากหลาย ข่าวสารในดาเนียลบทที่เจ็ดถึงบทที่เก้าได้ถูกเปิดเผยในปี 1798
และต่อมาในปี 1889 ข่าวสารในดาเนียลบทที่สิบถึงบทที่สิบสองก็ได้ถูกเปิดเผย 1798
สัมพันธ์กับพระสุรเสียงแห่งแม่น้ำอูไล และ 1889 คือพระสุรเสียงแห่งแม่น้ำฮิดเดเคล

“ความสว่างที่ดาเนียลได้รับจากพระเจ้านั้น ได้ประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับยุคสุดท้ายเหล่านี้
นิมิตทั้งหลายที่ท่านได้เห็น ณ ริมฝั่งแม่น้ำอูไลและแม่น้ำฮิดเดเคล อันเป็นแม่น้ำใหญ่แห่งชินาร์
บัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการสำเร็จตามนั้น และเหตุการณ์ทั้งปวงที่ได้มีการพยากรณ์ไว้จะเกิดขึ้นในไม่ช้า”
Testimonies to Ministers, 112.

แม่น้ำจอร์แดนเป็นสายเชื่อมระหว่างประวัติศาสตร์พันธสัญญาฝ่ายอัลฟา กับประวัติศาสตร์พันธสัญญาฝ่ายโอเมกา
ของอิสราเอลโบราณ คำว่า “จอร์แดน” หมายถึง “ผู้ทิ้งมา” และเป็นสัญลักษณ์แทนพระคริสต์
“ผู้ทรงลงมาอย่างยิ่งใหญ่”

ท่านทั้งหลายจงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่าน อันเป็นจิตใจที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์ด้วย
ผู้ทรงดำรงอยู่ในสภาพของพระเจ้า มิได้ทรงถือว่าการเสมอภาคกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องฉวยไว้
แต่ได้ทรงสละพระองค์เอง รับผิดชอบต่อสภาพทาส และทรงบังเกิดมาในลักษณะของมนุษย์
และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสัจฐานอย่างมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง
และทรงเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณานบนางเช่น ฟิลิปปี 2:5-9

แม่น้ำจอร์แดนเป็นสัญลักษณ์แทนพระคริสต์ ผู้ทรง “เสด็จลงมายิ่งใหญ่”
และจอร์แดนเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างประวัติศาสตร์ต้นและปลายของชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
ผู้ซึ่งได้รับมอบสวนองุ่นให้ดูแลรักษา น้ำแห่งการช่วยกู้ของโมเสสเป็นสัญลักษณ์แทนพระสุรเสียงของพระคริสต์
ซึ่งอาจได้ยินได้หากวิญญาณหนึ่งจะเพียงหันกลับ เพื่อจะได้ยิน “พระสุรเสียงที่อยู่เบื้องหลังเขา”
และพระสุรเสียงที่พวกเขาจะได้ยินในเวลานั้นคือ—พระสุรเสียงดุน้ำมากหลาย
ตั้งแต่น้ำท่วมโลกในสมัยโนอาห์จนถึงการทำลายกรุงเยรูซาเล็มใน ค.ศ. 70
น้ำแห่งการช่วยกู้ถูกนำเสนอไว้เป็นหมายสำคัญรายทางสำหรับประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า หมายสำคัญ
รายทางเหล่านั้นเป็นสัญลักษณ์แทนประวัติศาสตร์ภายในของประชากรแห่งพันธสัญญาสุดท้ายของพระเจ้า
คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น
น้ำที่หล่อเลี้ยงแม่น้ำจอร์แดนมีต้นกำเนิดจากน้ำค้างและหิมะที่สะสมอยู่บนเทือกเขาเออร์โมน
ซึ่งเป็นต้นน้ำของแม่น้ำจอร์แดน

บทเพลงขึ้นไปของดาวิด ดูเถิด
เป็นการดีและน่าชื่นใจสักเพียงไรที่พี่น้องจะอาศัยอยู่ร่วมกันด้วยความป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน!
เปรียบประดุจน้ำมันเจิมอันประเสริฐบนสิริชะ ที่ไหลลงบนหนวดเครา คือหนวดเคราของอาโรน
ที่ไหลลงถึงชายเสื้อของท่าน; ดุน้ำค้างแห่งเออร์โมน และดุน้ำค้างที่ลงมาบนภูเขาแห่งศิโยน: เพราะที่นั่น
พระยาห์เวห์ทรงบัญชาพระพร คือชีวิตเป็นนิรันดร์ Psalms 133:1–3.

บรรดาธารน้ำเหล่านั้นยังทำให้เกิดคูลาของปาน คือสระน้ำลึกซึ่งตั้งอยู่ภายในถ้ำที่ตั้งอยู่ในปาเนียมแห่ง Daniel
11:13–15 และใน Caesarea Philippi ในสมัยของเปโตร
ต้นน้ำของแม่น้ำจอร์แดนยังทำให้เกิดสระชานแห่งคูลาของปานด้วย เสียงแห่งธารน้ำมากมายชี้ให้เห็นว่า
ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับชาตานมีจุดกำเนิดขึ้นในยอดเขาสูงแห่งเทือกเขาเออร์โมน

และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลาที่เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้
และประตูแห่งแดนนรกจะมีชัยชนะเหนือคริสตจักรนั้นหามิได้ มัทธิว 16:18

นามว่า “เออร์โมน” มีความหมายว่า “ศักดิ์สิทธิ์, ได้รับการอุทิศ, ถวายแล้ว, หรือถูกแยกไว้ต่างหาก”
และเป็นสัญลักษณ์ของสวรรค์ แหล่งกำเนิดของน้ำทั้งสิน และเป็นจุดเริ่มต้นของความขัดแย้งยิ่งใหญ่
ดังที่แสดงไว้โดย “ประตูแห่งนรก” ซึ่งเป็นคำที่พระเยซูทรงใช้เรียกถ้ำคูลาของปาน เมื่อประทับอยู่ที่ซีซารียา
ฟิลิปปี ในบริบทนั้น ชื่อของซีโมน บารโยนาถูกเปลี่ยนเป็นเปโตร ซีโมนหมายความว่า ‘ผู้ที่ได้ยิน’
และบารโยนาหมายความว่า ‘บุตรแห่งนกพิราบ’
ซีโมนเป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณที่ได้ยินข่าวสารแห่งบัพติศมาของพระเยซู
ซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ในรูปลักษณะของนกพิราบเป็นตัวแทน
ในฐานะผู้ที่ได้ยินข่าวสารแห่งบัพติศมาของพระคริสต์ เปโตรจึงถูกเปลี่ยนแปลง เป็นภาพแทนของชน 144,000
คน เปโตรได้รับการประทับตราขณะอยู่ที่ปาเนียม ซึ่งคือข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

จากสายน้ำแห่งเออร์โมน
แม่น้ำจอร์แดนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์—ผู้ทรงลงมาผู้ยิ่งใหญ่—สิ้นสุดการเดินทางของตนที่ทะเลเดดซี
จากสวรรค์ อันเป็นที่กำเนิดของน้ำค้างแห่งชีวิต พระคริสต์ได้เสด็จลงมาสู่ความตายแห่งไม้กางเขน
ซึ่งทะเลเดดซีเป็นภาพแทน ชายฝั่งของทะเลเดดซีเป็นพื้นดินที่เปิดเผยซึ่งลึกที่สุดบนโลก
แม่น้ำจอร์แดนที่ไหลลง ย่อมไหลลงสู่ระดับน้ำที่ต่ำที่สุดบนโลก
ดังเช่นที่พระคริสต์ได้เสด็จลงสู่ความตายของพระองค์บนไม้กางเขน จากน้ำแห่งชีวิตสู่ความตาย
แม่น้ำจอร์แดนเป็นภาพแทนการเสด็จลงมาของพระคริสต์จากสวรรค์สู่ไม้กางเขน

ประเด็นสำคัญทั้งหลายแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์สัมพันธ์อยู่กับน้ำ และคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์คือพระสุรเสียงของพระคริสต์ ซึ่งเป็นพระสุรเสียงดุนานน้ำมากหลาย หลงแพศยาแห่งบาบิโลนนั่งอยู่เหนืออนันน้ำมากหลาย และน้ำแห่งแม่น้ำยูเฟรติสก็แห้งไปเพื่อเตรียมทางไว้สำหรับบรรดาภคินีจากทิศตะวันออก และพ่อค้าทั้งหลายกับบรรดาภคินียืนอยู่แต่ไกลและคร่ำครวญ เพราะบรรดาเรือแห่งการชื้อถูกทำลายลงท่ามกลางท้องทะเลทั้งหลาย และพันธสัญญาแห่งความตายซึ่งบรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมได้ยอมรับไว้เมื่อเขาซ่อนตนอยู่ใต้คำมุสา ก็ถูกล้มล้างเสียโดยอุทกภัยอันท่วมท้นแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ของสันตะปาปา

เมื่อซิสเตอร์ไวท์กล่าวถึง “แม่น้ำใหญ่แห่งชินาร์” นั้น เธอกำลังกล่าวถึงแม่น้ำไทกริสและยูเฟรติส ลำน้ำเหล่านั้นสามารถสลับย้อนกลับไปถึงสวนเอเดน ซึ่ง ณ ที่นั้น แม่น้ำทั้งสองเป็นแม่น้ำสายที่สามและสายที่สี่ซึ่งไหลออกมาจากเอเดน

และชื่อลำน้ำสายที่สามคือ ฮิดเดเคล ลำน้ำนั้นไหลไปทางตะวันออกของอัชซีเรีย และลำน้ำสายที่สี่คือ ยูเฟรติส ปฐมกาล 2:14

ฮิดเดเคลคือแม่น้ำไทกริส และแน่นอนว่า ยูเฟรติสคือยูเฟรติส แม้ว่านักประวัติศาสตร์และนักเทววิทยาสสมัยใหม่จะไม่เห็นพ้องกันก็ตาม พวกเขาขึ้นกรานว่าอุโลมิได้เป็นแม่น้ำใหญ่ หากเป็นเพียงคลองส่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นในเปอร์เซีย มิใช่ในชินาร์ ผู้ทรงอำนาจฝ่ายมนุษย์กลุ่มเดียวกันนั้นเชื่อว่า แม่น้ำเพียงสองสายที่มีความสำคัญซึ่งสัมพันธ์กับชินาร์ คือไทกริสและยูเฟรติส และผู้เผยพระวจนะหญิงกล่าวว่า อุโลและฮิดเดเคลเป็น “แม่น้ำใหญ่แห่งชินาร์”

ถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะหญิงเกี่ยวกับข่าวสารเรื่องนายอุมขัดแย้งกับบรรดาผู้เชี่ยวชาญสมัยใหม่ ดังเช่นที่บรรดาผู้เชี่ยวชาญในสมัยโบราณได้ขัดแย้งกับข่าวสารเรื่องน้ำของโนอาห์ เราได้รับแจ้งว่านิมิตทั้งสองซึ่งเป็นภาพแทนโดยแม่น้ำสองสายนั้นกำลังอยู่ในกระบวนการสำเร็จเป็นจริง และฉะนั้น ทุกสิ่งที่เป็นภาพแทนภายในนิมิตทั้งสองนั้น ซึ่งได้ถูกประทานไว้โดย “แม่น้ำใหญ่สองสายแห่งชินาร์” ก็จะเกิดขึ้นในไม่ช้า ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับแม่น้ำเหล่านั้นคือพระสุรเสียงของพระคริสต์ เพราะพระสุรเสียงของพระองค์เป็นดุน้ำมากหลาย แม่น้ำไทกริสและยูเฟรติสเป็นภาพแทนของประเด็นสำคัญทางคำพยากรณ์ และคำพยาณของแม่น้ำทั้งสองนั้นเกี่ยวเนื่องกับพันธสัญญาซึ่งโมเสสผู้เป็นอัลฟาได้ทรงประกาศไว้ อันเป็นพันธสัญญาเดียวกันกับที่พระคริสต์ผู้เป็นโอเมกาได้ทรงรับรองไว้.

ในคำพยากรณ์ แม่น้ำไทกริสเป็นสัญลักษณ์ของอัชซีเรีย และแม่น้ำยูเฟรติสเป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลน ในความสัมพันธ์นี้ ทั้งสองเป็นมหาอำนาจสองฝ่าย ซึ่งเยเรมีย์ได้พรรณนาไว้เป็นสิงโต ผู้ซึ่งจะนำอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลยก่อน และภายหลังจึงนำอาณาจักรฝ่ายใต้ไปเป็นเชลย.

อิสราเอลเป็นดังแกะที่กระจัดกระจาย สิ่งทั้งหลายได้ขับไล่เขาไป ภคินีแห่งอัชซีเรียได้กลืนกินเขาก่อน และในที่สุด เนบูคัดเนสซาร์ภคินีแห่งบาบิโลนผู้นี้ได้หักกระดูกของเขา เยเรมีย์ 50:17

ทั้งอัชซีเรียและบาบิโลนต่างก็เป็นศัตรูจากทิศเหนือเมื่อพิจารณาในความสัมพันธ์กับอาณาจักรโดอาณาจักรหนึ่งของอิสราเอล ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างของภคินีจอมปลอมแห่งทิศเหนือ—อำนาจสันตะปาปา โดยเนื้อแท้แล้ว ธรรมเนียมปฏิบัติทางการเมืองและศาสนาย่างเดียวกันนั้นได้ถูกดำเนินการโดยมหาอำนาจทั้งสองซึ่งเกิดขึ้นจากบริบททางวัฒนธรรมเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม โครงสร้างทางการเมืองของอัชซีเรียเน้นศิลปะแห่งรัฐมากกว่า ขณะที่บาบิโลนเน้นศิลปะแห่งศาสนจักร แม้ว่าจะคล้ายคลึงกันอย่างยิ่งก็ตาม โรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปาในบางระดับก็เหมือนกัน แต่ถึงกระนั้น

โรมนอกศาสนาเป็นตัวแทนของศิลปะแห่งรัฐ และโรมสันตะปาปาเป็นตัวแทนของศิลปะแห่งศาสนจักร อัสซีเรีย
ในความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์กับบาบิโลน เป็นอาณาจักรแห่งศิลปะแห่งรัฐ และต่อมาคือบาบิโลน
ซึ่งเป็นอำนาจที่คล้ายกันแต่เน้นศิลปะแห่งศาสนจักร อัสซีเรียเป็นตัวแทนของโรมนอกศาสนา
และบาบิโลนเป็นตัวแทนของโรมสันตะปาปา อำนาจทั้งสี่นี้ล้วนเหยียบย่ำสถานนมัสการและกองทัพของพระเจ้า
อัสซีเรียสัมพันธ์กับแม่น้ำไทกริส และบาบิโลนสัมพันธ์กับแม่น้ำยูเฟรติส
ทั้งนี้สอดคล้องกับการเหือดแห้งของแม่น้ำยูเฟรติสในพระธรรมวิวรณ์
เพื่อเตรียมทางไว้สำหรับบรรดาภคินีจากทิศตะวันออก
ดังที่เป็นแบบอย่างไว้โดยงานของไซรัสในการผันน้ำยูเฟรติสเพื่อโค่นบาบิโลน บาบิโลนคือยูเฟรติส;
อัสซีเรียคือไทกริส.

ภคินีฝ่ายเหนือในคำพยากรณ์พิชิตโลกในระหว่างวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ และภายหลังจึงล่มสลาย
แต่การพิชิตนั้นมักถูกพรรณนาเป็นดังอุทกภัยอันท่วมท้น เรื่องราวของภคินีฝ่ายเหนือ
ดังที่อัสซีเรียและบาบิโลนเป็นภาพแทน จึงถูกทำให้เป็นสัญลักษณ์โดยแม่น้ำทั้งหลาย
เพราะเรื่องราวนั้นถูกเล่าผ่านเสียงของน้ำมากหลาย.

แผ่นดินซึ่งอยู่ระหว่างแม่น้ำสองสายเรียกว่า เมโสโปเตเมีย ซึ่งมีความหมายว่า "แผ่นดินระหว่างแม่น้ำสองสาย"
แม่น้ำทั้งสองสายเป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจฝ่ายเหนือซึ่งพระเจ้าทรงใช้เพื่อทดสอบชนชาติของพระองค์ผู้ละทิ้งค
ความเชื่อ ด้วยการกระจายพวกเขาไปสู่การเป็นเชลย
หนึ่งในลำน้ำสาขาของพระสุรเสียงแห่งน้ำมากหลายนั้นพบได้ในชื่อ "ปาดันอาร์ม"
ซึ่งมีการกล่าวถึงในพระคัมภีร์เพียงสิบครั้งเท่านั้น การกล่าวถึงครั้งแรกสัมพันธ์กับพันธสัญญา
เพราะชื่อนี้ชี้ให้เห็นถึงรากสายโลหิตของเรเบคาห์ ภรรยาของอิสอัค ชื่อพระคัมภีร์กล่าวว่า:

และอิสอัคมีอายุสี่สิบปีเมื่อท่านรับเรเบคาห์เป็นภรรยา คือบุตรสาวของเบธูเอลชาวซีเรียแห่งปาดันอาร์ม
และเป็นน้องสาวของลาบันชาวซีเรีย

วาระสิ้นสุดแห่งสี่สิบปีได้ถูกสำแดงไว้บนพยานทั้งสามของโมเสสว่าเป็นสิ่งซึ่งนำไปสู่คาเดช ค.ศ. 1863
และกฎหมายวันอาทิตย์ การสมรสของอิสอัคเป็นการสมรสแห่งพันธสัญญา
อันเป็นแบบอย่างของการอภิเษกสมรสระหว่างพระคริสต์กับชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์
ซึ่งก็คือ ค.ศ. 1863 ซึ่งก็คือคาเดช ซึ่งก็คือวาระสิ้นสุดของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาสี่สิบปี
เรเบคาห์เป็นธิดาของชาวซีเรียคนหนึ่ง และเป็นน้องสาวของลาบันชาวซีเรีย
(ผู้ซึ่งในชนรุ่นถัดไปของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา ได้ผิดพันธสัญญากับยาโคบ บุตรของอิสอัค)

เบธูเอลหมายถึง "เรือนแห่งความรกร้าง" หรือ "ผู้กระทำให้รกร้าง" ดังนั้น เรเบคาห์จึงเป็นธิดาของ
"เรือนแห่งผู้กระทำให้รกร้าง" ซีเรียหมายถึงที่สูงและที่ราบสูง และปาดันอาร์มหมายถึงเมโสโปเตเมีย
หรือแผ่นดินที่อยู่ระหว่างกลาง เรเบคาห์มาจากสายโลหิตของชาวซีเรียผู้มาจากเมโสโปเตเมีย
ดินแดนที่สูงซึ่งอยู่ระหว่าง "ไทกริสแห่งอัสซีเรีย" และ "ยูเฟรติสแห่งบาบิโลน" ซึ่งเป็นภาพแทนของสิ่งโตทั้งหลาย
ที่ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงใช้ให้กระจัดกระจายฝูงแกะผู้ละทิ้งความเชื่อของพระองค์
เรือนแห่งผู้กระทำให้รกร้างได้เข้าร่วมกับพระนิเวศของพระเจ้าในการสมรสของอิสอัคกับเรเบคาห์
มิใช่เรื่องบังเอิญที่ในการกล่าวถึงปาดันอาร์มเป็นครั้งแรก
แม่น้ำทั้งสองสายนี้ซึ่งเป็นภาพแทนของภคินีฝ่ายเหนือในคำพยากรณ์
ผู้ซึ่งถูกพรรณนาว่าเป็นน้ำท่วมอันเขี้ยวกราก ได้ถูกกล่าวถึงเป็นครั้งแรกใน ปฐมกาล 25:20

ความเชื่อมโยงของเรือนแห่งความรกร้างกับชนชาติแห่งพันธสัญญาของพระเจ้ายังคงดำเนินต่อไปเมื่อยาโคบห
นี้จากเอซาว และไปบ้านลาบันผู้เป็นลุงของตน และที่นั่นเขาได้รับใช้เป็นเวลาสองช่วง ช่วงละ 2520 วัน
เพื่อให้ได้มาซึ่งการสมรสแห่งพันธสัญญาครั้งถัดไป

การสมรสหนึ่งสิ้นสุดลงด้วยการกระจัดกระจายของอาณาจักรเหนือคืออิสราเอล และการสมรสอีกครั้งสิ้นสุดลงด้วยการกระจัดกระจายของอาณาจักรใต้ เมื่อช่วงเวลาแห่งการกระจัดกระจายของอาณาจักรทั้งสองนั้นสิ้นสุดลงตามลำดับในปี 1798 และ 1844 การสมรสที่ยาโคบได้ตรากตรากกระทำให้สำเร็จตลอดสองช่วงเวลา 2520 นั้นก็ได้สำเร็จสมบูรณ์ เมื่อเจ้าบ่าวเสด็จมาสู่การสมรสในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ดังนั้น พระคริสต์ทรงอภิเษกสมรสกับเลอาห์ ผู้ซึ่งมีความหมายว่า “เหน็ดเหนื่อยและอ่อนล้า” หรือทรงอภิเษกสมรสกับราเชล ผู้ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้เดินทางที่ดี” กันแน่? เลอาห์และราเชลเป็นตัวแทนของหญิงพรหมจารีผู้เดินทางอยู่สองจำพวก คือหญิงพรหมจารีผู้หนึ่งซึ่ง “อ่อนล้า” และหญิงพรหมจารีอีกผู้หนึ่งซึ่ง “เดินทางได้ดี” บนเส้นทางที่จะไปอภิเษกสมรสกับยาโคบในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

“มีแสงสว่างเจิดจ้าตั้งอยู่เบื้องหลังพวกเขา ณ จุดเริ่มต้นของทางนั้น ซึ่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเป็น ‘เสียงร้องยามเที่ยงคืน’ แสงสว่างนี้ส่องตลอดแนวทางนั้น และให้ความสว่างแก่เท้าของพวกเขา เพื่อมิให้พวกเขาสะดุด”

“หากพวกเขาจับตามองพระเยซู ผู้ทรงอยู่เบื้องหน้าพวกเขาและทรงนำพวกเขาไปยังนครนั้นอย่างแน่วแน่ พวกเขาก็ปลอดภัย แต่ในไม่ช้าบางคนก็อ่อนล้า และกล่าวว่านครนั้นยังอยู่อีกไกลมาก และพวกเขาคาดหวังว่าจะได้เข้าไปถึงก่อนหน้านั้นแล้ว แล้วพระเยซูจะทรงหันหัวใจพวกเขา โดยทรงยกพระกรขวามืออันรุ่งโรจน์ของพระองค์ขึ้น และจากพระกรของพระองค์ก็มีแสงสว่างส่องออกมาโอบก่อกวอยู่เหนือหมู่คณะผู้เฝ้ารอการเสด็จมา และพวกเขาก็ร้องว่า ‘ฮาเลลูยา!’ ส่วนคนอื่น ๆ กลับปฏิเสธแสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาอย่างหันหน้าพหลันแล่น และกล่าวว่าไม่ใช่พระเจ้าที่ได้ทรงนำพวกเขาออกมาไกลถึงเพียงนี้ แสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาก็ดับลง ทำให้เท้าของพวกเขาตกอยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง และพวกเขาก็สะดุด สูญเสียการมองเห็นเป้าหมายและพระเยซู และตกจากทางลงไปสู่โลกอันมืดมิดและชั่วร้ายเบื้องล่าง” Early Writings, 15.

ในปี ค.ศ. 1844 ขบวนการมิลเลอไรต์แห่งฟิลาเดลเฟียได้เข้าไปสู่งานอภิเษกสมรส การอภิเษกสมรสแห่งวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้แยกผู้กราบนมัสการออกเป็นสองจำพวก ซึ่งมีราเชลและเลอาห์เป็นภาพแทน ราเชลเป็นภาพแทนของชนจำพวกหนึ่งซึ่งได้ดำเนินตามหนทางไปจนถึงการอภิเษกสมรสแห่งวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้สำเร็จ แต่ชนจำพวกของเลอาห์กลับอ่อนล้าลง จากนั้นทั้งสองจำพวกก็ถูกแยกออกจากกัน และกระบวนการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สามก็เริ่มต้นขึ้น ณ จุดเดียวกับที่กระบวนการทดสอบแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนสิ้นสุดลง

การอภิเษกสมรสได้เริ่มขึ้นแล้ว และต่อจากนั้นจะต้องได้รับการทำให้สมบูรณ์และผ่านการทดสอบ การอภิเษกสมรสได้บรรลุความสมบูรณ์ในปี 1846 และกระบวนการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สามก็เริ่มต้นขึ้น ในปี 1849 และ 1850 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมผู้ที่เหลืออยู่ของพระองค์ ตารางฉบับที่สองของฮาบากุกจึงได้ถูกจัดวางไว้ในประวัติศาสตร์ในเวลานั้น ดังที่มีต้นแบบไว้โดยพระบัญญัติชุดที่สอง หลังจากที่ไม่เสสทำลายแผ่นศิลาชุดแรกแล้ว แผ่นศิลาชุดที่สองก็ได้ถูกนำออกมา แผนภูมิปี 1850 เข้ามาแทนที่ปี 1843 และในปี 1850 การทดสอบอิสราเอลโบราณในฐานะเจ้าสาวแห่งพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้าก็ดำเนินต่อไปสู่คาเดชและปี 1863.

ในปี ค.ศ. 1856 นำจากแม่น้ำทั้งสองได้หลอมมาอีกผ่านทางปลายปากกาของไฮแรม เอดสัน ความกระฉ่างเกี่ยวกับ “เจ็ดเวลา” ซึ่งมาผ่านทางปลายปากกาของเอดสันนั้น คือความกระฉ่างที่มีตัวแทนโดยแม่น้ำทั้งสองสายซึ่งเริ่มต้นคำพยานเชิงพยากรณ์ของตนที่สวนเอเดน สวนเอเดนเป็นสัญลักษณ์แห่งการกบฏของมนุษยชาติต่อพระบัญญัติของพระเจ้า และเป็นสถานที่ซึ่งสายน้ำของแม่น้ำอูโลและฮิดเดเคลเริ่มต้นการเดินทางของมัน มันไหลผ่านประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา เพราะสวนนั้น อันเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ ก็เป็นสถานที่ซึ่งลูกแกะตัวหนึ่งถูกฆ่าเพื่อจัดหาเสื้อผ้ามาแทนใบมะเดื่อที่ปกคลุมอาดัมและเอวา ประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาเริ่มต้นด้วยพันธสัญญาแห่งชีวิตระหว่างอาดัมกับพระเจ้า พันธสัญญานั้นซึ่งมีต้นไม้แห่งชีวิตเป็นสัญลักษณ์ ได้นำไปสู่พันธสัญญาที่ถูกทำลายโดยอาดัมและเอวา ซึ่งเป็นการเริ่มต้นพันธสัญญาแห่งชีวิตใหม่

เมื่อพระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่ก่อนทรงวางรากฐานของโลก ได้ทรงจัดหาเครื่องนุ่งห่มให้แก่คูที่เปลือยเปล่าและหลงหายไปนั้น แม่น้ำทั้งสองสายซึ่งไหลออกมาจากสวนนั้น ในที่สุดก็กลายเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจทั้งหลายที่พระเจ้าทรงใช้เป็นไม้เรียวแห่งการติสอนของพระองค์

โอ อัสซีเรียเอ๋ย เจ้าเป็นไม้เรียวแห่งความกริ้วของเรา
และไม่เท่าในมือของเขาทั้งหลายก็คือความพิโรธของเรา เราจะส่งเขาไปต่อสู้กับประชาชาติหน้าชื่อใจคด
และเราจะมอบบัญชาแก่เขาให้มาต่อสู้กับชนชาติอันเป็นเป้าความพิโรธของเรา ให้รบของปล้น
และชิงของที่ริบมาได้ และเหยียบย่ำพวกเขาเสียเหมือนโคลนตามถนน อัสยาห์ 10:5, 6

แม่น้ำสองสายนั้นไหลออกจากเอเดนเข้าสู่เขือสายของเรเบคาห์และการสมรสตามพันธสัญญาของนางกับอิสอัค และสืบต่อไปถึงยาโคบ

ที่ซึ่งน้ำแห่งแม่น้ำทั้งสองสายนั้นถูกแสดงให้เห็นเป็นช่วงเวลาเจ็ดกาลสองช่วงที่แยกจากกัน จากนั้น แม่น้ำสองสายเดียวกันนี้ไหลผ่านทหบทสุดท้ายของพระธรรมดาเนียล โดยมีสามบทแทนด้วยแม่น้ำแต่ละสาย แม่น้ำสายหนึ่งเป็นตัวแทนของความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกเปิดผนึกในบทที่เจ็ด แปด และเก้า และแม่น้ำอีกสายหนึ่งเป็นตัวแทนของความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกเปิดผนึกในบทที่สิบ สิบเอ็ด และสิบสอง

บทที่เจ็ด แปด และเก้า ถูกนำเสนอเป็นนิมิตแห่งอูโล

และพระคริสต์ทรงปรากฏในลักษณะคล้ายคลึงกันในบทที่สิบ สิบเอ็ด และสิบสอง

ในทั้งสองนิมิตแห่งแม่น้ำซึ่งครอบคลุมสามบทนั้น—พระคริสต์ทรงถูกสำแดงว่าทรงยืนอยู่เหนือน้ำ

และอยู่มา เมื่อข้าพเจ้า คือดาเนียล ได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว และได้แสวงหาความหมาย ดูเถิด
มีผู้หนึ่งยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า มีลักษณะประหนึ่งมนุษย์
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงมนุษย์จากระหว่างฝิ่งแม่น้ำอูโล ซึ่งร้องสั่งว่า กาเบรียลเอ๋ย
จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจนิมิตนั้นเถิด ดาเนียล 8:15, 16

นิมิตเรื่องพระคริสต์ในบทที่สิบมีลักษณะคล้ายกับนิมิตที่ยอห์นได้เห็นในพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง และในนิมิตของดาเนียลในบทที่แปด บัลโมนีทรงอยู่เหนือน้ำ ดังที่พระองค์ทรงอยู่ในบทที่สิบสอง ซึ่งที่นั่นพระองค์ทรงฉลองพระองค์ด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด.

“ในเวลาทีกาเบรียลมาเยี่ยมฉัน ผู้เผยพระวจนะดาเนียลไม่อาจรับคำสั่งสอนเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ก็ปีต่อมา เมื่อปรารถนาจะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ยังมีได้อธิบายไว้อย่างครบถ้วน ท่านจึงตั้งใจอีกครั้งที่จะเสาะหาความสว่างและพระปัญญาจากพระเจ้า ในครั้งนั้น ข้าพเจ้า ดาเนียล ไขว่ทุกข้ออยู่ครบสามสัปดาห์เต็ม ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารโอชะ เนื้อหรือเหล้าองุ่นก็ได้เข้าปากข้าพเจ้าเลย ทั้งข้าพเจ้าก็ได้ชโลมตัวเองเลย... แล้วข้าพเจ้าเลยเห็นหน้าชื่นมอม ดูเถิด มีชายผู้หนึ่งสวมผ้าป่านเอวคาดด้วยทองคำเนื้อดีจากอูฟา

กายของท่านก็เป็นดังพลอยไขว หน้าของท่านมีลักษณะดังสายฟ้า นัยน์ตาของท่านดังตะเกียงเพลิง แขนและเท้าของท่านดุจทองสัมฤทธิ์ขัดเงา และเสียงถ้อยคำของท่านก็เหมือนเสียงของมหาชน”

มิใช่ผู้ใดที่ต่ำต้อยไปกว่าพระบุตรของพระเจ้าเองที่ได้ทรงปรากฏแก่ดาเนียล คำพรรณานี้คล้ายคลึงกับที่ยอห์น ได้รับ เมื่อพระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์แก่เขาบนเกาะปัทมอส บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเสด็จมาพร้อมกับผู้สื่อสารจากสวรรค์อีกองค์หนึ่ง เพื่อสอนดาเนียลถึงสิ่งที่จะบังเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย ความรู้นี้ได้ประทานแก่ดาเนียล และได้ถูกบันทึกไว้โดยการดลใจเพื่อเรา ผู้ซึ่งวาระสุดท้ายของโลกได้มาถึงแล้ว” Review and Herald, February 8, 1881.

ในการทรงสำแดงแห่งฮิดเดเคลเกี่ยวกับพระคริสต์ในบทที่สิบ พระคริสต์ประทับอยู่เหนือหน้าและทรงฉลองพระองค์ด้วยผ้าป่าน และในการทรงสำแดงแห่งอุโล พระองค์ก็ประทับอยู่เหนือหน้าด้วย นิमितในพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่งสอดคล้องกับนิมิตที่นำเสนอไว้ในการทรงสำแดงแห่งอุโลและฮิดเดเคล ซึ่งซิสเตอร์ไวก์ระบุว่า “มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระบุตรของพระเจ้า” เมื่อเธอรู้นิมิตทูตสวรรค์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบ เธอกล่าวว่าทูตสวรรค์นั้นเป็น “มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์” ทูตสวรรค์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบทรงยกพระหัตถ์ขึ้นสู่สวรรค์และทรงปฏิญาณโดยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ซึ่งเชื่อมโยงกับนิมิตเกี่ยวกับพระคริสต์ในบทที่สิบสอง ผู้ทรงยกพระหัตถ์ทั้งสองขึ้นสู่สวรรค์และทรงปฏิญาณโดยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบ พระองค์ประทับอยู่ทั้งเหนือหน้าและแผ่นดิน.

สิ่งที่มีอยู่ “ระหว่างฝั่งทั้งสอง” ของแม่น้ำนั้นคือหน้า และดาเนียลได้ยิน “เสียงของชายคนหนึ่งจากระหว่างฝั่งทั้งสอง” ฉะนั้นเสียงนั้นจึงมาจากชายผู้ทรงอยู่เหนือหน้า และเสียงนั้นก็คือเสียงแห่งสายน้ำของแม่น้ำอุโล

และในวันที่ยีสืบสี่แห่งเดือนต้น ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำฮิดเดเคลนั้น ข้าพเจ้าได้เงยตาขึ้นมอง และดูเกิด มีชายผู้หนึ่งสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด บันเอวของท่านคาดด้วยทองคำเนื้อดีแห่งอุฟาส กายของท่านก็เป็นดังพลอยไขวหน้าทับทิม ใบหน้าของท่านดุจแสงฟ้าแลบ ดวงตาของท่านดุจประทีปเพลิง แขนและเท้าของท่านก็เป็นดังทองสัมฤทธิ์ขัดมัน และเสียงถ้อยคำของท่านก็เหมือนเสียงของมหาชน...

แต่ท่านโอ ดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และผนึกหนังสือนี้ไว้จนถึงเวลาวาระสุดท้าย หลายคนจะวิ่งไปมาทั่ว และความรู้จะทวีขึ้น แล้วข้าพเจ้า ดาเนียล มองดู และดูเกิด มีอีกสองคนยืนอยู่ คนหนึ่งอยู่ปากฝั่งแม่น้ำข้างนี้ และอีกคนหนึ่งอยู่ปากฝั่งแม่น้ำข้างนั้น และคนหนึ่งกล่าวแก่ชายผู้สวมผ้าป่าน ผู้ซึ่งอยู่เหนือหน้าแห่งแม่น้ำนั้น เหตุอัศจรรย์เหล่านี้จะสิ้นสุดลงเมื่อใด? และข้าพเจ้าได้ยินชายผู้สวมผ้าป่าน ผู้ซึ่งอยู่เหนือหน้าแห่งแม่น้ำนั้น เมื่อท่านยกมือขวาและมือซ้ายขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ และปฏิญาณโดยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ จะเป็นเวลาหนึ่ง สองเวลา และครึ่งเวลา; และเมื่อท่านได้กระทำให้กำลังของชนชาติบริสุทธิ์กระจัดกระจายสำเร็จแล้ว สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ก็จะสำเร็จลุล่วงไป

และข้าพเจ้าได้ยิน แต่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ปลายสุดแห่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นอย่างไร? และท่านนั้นกล่าวว่า ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเกิด เพราะถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป และไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมจะเข้าใจ แต่คนมีปัญญาจะเข้าใจ ดาเนียล 10:4-6; 12:4-10.

แม่น้ำใหญ่แห่งชินาร์ตั้งที่ซิสเตอร์ไวท์ระบู่ไว้นั้น
ต่างก็เชื่อมโยงอยู่กับนิมิตที่พระคริสต์ทรงประทับอยู่เหนือฟ้าและตรัส
เพราะพระสุรเสียงของพระองค์ดูเสียงน้ำมากหลาย ในนิมิตทั้งสองมีการถามคำถามว่า "อีกนานเท่าใด"
แม่น้ำทั้งสองยังได้รับการนำเสนอไว้ใน "คำถามและคำตอบ" ของดาเนียลบทที่แปดด้วย
ซึ่งเป็นเสาหลักกลางและรากฐานของแอ็ดเวนติสต์ ณ ที่นั้น แม่น้ำทั้งสองเป็นสัญลักษณ์ของ "เจ็ดกาลเวลา"
แห่งการกระจัดกระจายและการเหยียบย่ำลง ทั้งของสถานนมัสการและของพลโยธา
แม่น้ำทั้งสองปฏิบัติบทบาทของตนในฐานะคทาแห่งการตีสอนของพระเจ้า
แล้วหลังจากนั้นจึงไหลเข้าสู่ประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอร์ไรท์แห่งนูดสวอร์ค้องค์ที่หนึ่ง ซึ่งเป็นที่ซึ่งวิลเลียม
มิลเลอร์ได้ค้นพบอัญมณีเชิงพยากรณ์ชิ้นแรกของเขา นั่นคือแนวคำพยากรณ์เรื่อง "เจ็ดกาลเวลา" ในเลวีนิติ
บทที่ยี่สิบหก แม่น้ำทั้งสองเป็นตัวแทนของการกระจัดกระจายสองครั้ง ๆ ละ 2520 ปี
ซึ่งสำเร็จลงโดยสิงโตสองตัวแห่งอัชซีเรียและบาบิโลน ผู้ซึ่งมีภาพแทนโดยแม่น้ำไทกริสและยูเฟรติส
และแน่นอนโดยเลอาห์และราเชล หลานสาวของเรเบคาห์
ผู้ซึ่งการสมรสตามพันธสัญญาของเธอเกิดขึ้นเมื่ออิสอัคมีอายุสี่สิบปี ดังที่บันทึกไว้ในปฐมกาล 2520

มิลเลอร์ได้นำเสนอเพียงการกระจัดกระจายของ "เจ็ดกาลเวลา" ต่ออาณาจักรฝ่ายใต้คือยูดาห์
ซึ่งได้สำเร็จสมบูรณ์พร้อมกับคำพยากรณ์ 2300 ปีในปี 1844 ในปี 1856 "เหล้าองุ่นใหม่" ของ "เจ็ดกาลเวลา"
ได้ชี้ให้เห็นการกระจัดกระจายเดียวกันนั้นเหนืออาณาจักรฝ่ายเหนือ ซึ่งสิ้นสุดลงในปี 1798
ในฐานะการค้นพบเชิงพยากรณ์ครั้งแรกของวิลเลียม มิลเลอร์
น้ำแห่งแม่น้ำยูเฟรติสได้มาถึงในฐานะคำสอนอัลฟาในประวัติศาสตร์ของนูดสวอร์ค้องค์ที่หนึ่ง
น้ำแห่งแม่น้ำอูไลได้มาถึงพร้อมกับนูดสวอร์ค้องค์ที่สาม การค้นพบอัลฟาของมิลเลอร์คือเจ็ดกาลเวลา
ซึ่งมีแม่น้ำอูไลเป็นภาพแทน และการค้นพบโอเมกาของไฮแรม เอ็ดสันคือเจ็ดกาลเวลา
ซึ่งมีแม่น้ำฮิดเดเคลเป็นภาพแทน

2520 เป็นตัวแทนระยะเวลาของช่วงหนึ่งซึ่งเหมือนกันสำหรับแต่ละอาณาจักร
แต่เริ่มต้นและสิ้นสุดห่างกันสี่สิบหกปี ค.ศ. 1798
เป็นเครื่องหมายแห่งวาระสุดท้ายและการมาถึงของนูดสวอร์ค้องค์แรกแห่งวิวรรณ์บทที่สิบสี่ ค.ศ. 1798
เป็นความสำเร็จครบถ้วนของช่วงเวลา 2520
ปีแห่งการกระจัดกระจายซึ่งถูกนำมาสู่ราชอาณาจักรฝ่ายเหนือโดยสิงโตแห่งอัชซีเรีย ค.ศ. 1844
เป็นความสำเร็จครบถ้วนของ "เจ็ดวาระ" ซึ่งถูกนำมาสู่ราชอาณาจักรฝ่ายใต้
และมีสิงโตแห่งบาบิโลนเป็นภาพแทน แม่น้ำทั้งสองสายเป็นดั่งวงเล็บคั่นต้นและปลายสำหรับประวัติศาสตร์แห่ง
วารสารของนูดสวอร์ค้องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ซึ่งสิ้นสุดลงพร้อมกับการมาถึงขององค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม
ค.ศ. 1844 เมื่อทั้งแดร์โบที่เจ็ดและแดร์แห่งปีโยบิลก็ได้เป่าแตรขึ้นในวันลบบมลินบาปตามแบบเล็งถึงนั้น

แล้วเจ้าจงให้เป่าแตรแห่งปีโยบิลในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ด ในวันแห่งการลบบมลินบาปนั้น
เจ้าทั้งหลายจงให้เป่าแตรไปทั่วแผ่นดินของเจ้า เลวีนิติ 25:9

การเป่าแตรของนูดสวอร์ค้องค์ที่เจ็ดเป็นสัญลักษณ์แห่งพระราชกิจของพระคริสต์ในการทรงรวมพระเทวภาพของ
พระองค์เข้ากับความเป็นมนุษย์ และมีภาพแทนโดยช่วงเวลา 2300 ปีแห่งนิมิตแม่น้ำอูไล; และการเป่าแตรปีโย
บิลเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาเรื่องแผ่นดินซึ่งถูกละเมิดและถูกนำมาสู่ชนชาติของพระเจ้า
ซึ่งดาเนียลเรียกว่า คำสาปแช่งและคำปฏิญาณของโมเสส และซึ่งโมเสสเรียกว่า
"การพิพาทแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า"

เออ อิสราเอลทั้งสิ้นได้ละเมิดพระราชบัญญัติของพระองค์
ทั้งโดยการหันเหไปเพื่อจะได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ฉะนั้นคำสาปแช่งจึงได้เทลงมาบนเรา

และคำปฏิญาณซึ่งเขียนไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า
เพราะเราได้กระทำบาปต่อพระองค์ ดาเนียล 9:11

“คำสาปแช่ง” และ “คำสาบาน” ที่เขียนไว้ “ในธรรมบัญญัติของโมเสส” คือ “เจ็ดเท่า” แห่งเลวีนิติ บทที่ยีสบหก
คำที่แปลว่า “คำสาบาน” นั้นเป็นคำภาษาฮีบรูคำเดียวกันกับที่ในพระธรรมเลวีนิติแปลว่า “เจ็ดเท่า”
คำสาปแช่งสำหรับการละเมิดคำสาบานแห่งพันธสัญญาในบทที่ยีสบหก ได้ถูกแสดงไว้ในบทที่ยีสบหก
ซึ่งโมเสสระบุคำสาปแช่งนั้นว่าเป็น “ข้อพิพาทแห่งพันธสัญญา”

เราก็จะดำเนินต่อเจ้าอย่างเป็นทางการปฏิบัติด้วย และจะลงโทษเจ้าอีกเจ็ดเท่าเพราะบาปของเจ้า
และเราจะนำดาบมาสู่เจ้า อันจะล้างแค้นการละเมิดพันธสัญญาของเรา
และเมื่อเจ้าทั้งหลายรวมกันอยู่ภายในเมืองของเจ้า เราจะส่งโรคระบาดท่ามกลางเจ้า
และเจ้าทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของศัตรู เลวีนิติ 26:24, 25

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำดาบแห่งสิ่งของอัสซีเรียมาเหนือราชอาณาจักรฝายเหนือเพื่อ “ลงโทษ” พวกเขา
โดยทรงมอบพวกเขาไว้ใน “มือของศัตรู” ในปี 723 ก่อน ค.ศ. สิบหกปีต่อมา ในปี 677 ก่อน ค.ศ.
ราชอาณาจักรฝายใต้ก็ได้ประสบคำสาปของโมเสส คำสาปของโมเสสคือข้อพิพาทแห่งพันธสัญญา
ตลอดระยะเวลาสิบหกปีนั้น พระเจ้าได้ทรงใช้สิ่งแห่งเมโสโปเตเมียให้กำจัดและเหยียบย่ำกองทัพนั้น
เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบหกปีนั้น อนุศัตินเศซาร์ได้ทำลายสถานนมัสการ กองทัพในคำถามของดาเนียลในข้อ
สิบสามของดาเนียลบทที่แปดถูกทำให้เป็นทาสโดยศัตรูของพวกเขาตลอดช่วงเวลาสิบหกปี
ซึ่งลงเอยด้วยการทำลายสถานนมัสการ อันเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่จะถูกเหยียบย่ำในข้อสิบสามนั้น
เมื่อแม่น้ำเหล่านี้มาถึงปี 1798 และ 1844 ตามลำดับ ก็ได้มีการรวบรวมกองทัพหนึ่งขึ้นเป็นพระวิหาร
เพราะกองทัพนั้นเป็นกาย และกายนั้นเป็นพระวิหาร เมื่อสิ้นสุดระยะเวลานั้น พระวิหารที่ถูกก่อสร้างตลอดสิบหก
ปีจะต้องเข้าร่วมกับพระวิหารแห่งสวรรค์ในการอภิเษกสมรสของพระภาวะกับมนุษย์ภาวะ
การสมรสเป็นเรื่องราวระหว่างพระวิหารสองแห่ง และสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประกอบเข้าด้วยกันแล้วนั้น
ไม่ควรถูกแยกออกจากกัน

น้ำแห่งไทกริสมาถึงปี 1798 และน้ำแห่งยูเฟรติสมาถึงปี 1844 ก่อนการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามไม่นาน
ทูตสวรรค์องค์ที่สองได้มาถึง และหลังจากนั้น ณ การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ ระหว่างวันที่
12-17 สิงหาคม ค.ศ. 1844 ข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนก็ได้ถูกเทออกมา เอ็กซีเตอร์มีความหมายว่า
“ป้อมปราการแห่งน้ำ” และในการประชุมค่ายนั้น ได้มีการประชุมลอกเลียนแบบจัดขึ้นในเต็นท์อีกหลังหนึ่ง
ซึ่งตั้งขึ้นโดยกลุ่มหนึ่งจากวอเทอร์ทาวน์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ตามที่ซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้
สายน้ำซึ่งมีต้นกำเนิดในเอเดนกำลังจะถูกกระจายออกไปดูจ “คลื่นน้ำหลาก”
หัวแนวชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกา
แผ่นดินไหวซึ่งก่อให้เกิดคลื่นน้ำหลากนั้นได้เกิดขึ้นในสวนเอเดนเมื่อชาตานิซิมมนุษย์ชาติ
ทำให้เกิดการสิ้นสะเทือนอย่างรุนแรงในเอเดน
ซึ่งคลื่นของมันได้แผ่ไปถึงเสียงร้องเที่ยงคืนแห่งประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรด์
คลื่นน้ำหลากนั้นไหลป่าเข้าสู่เสียงร้องเที่ยงคืนในประวัติศาสตร์ของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และคลื่นซึ่งเริ่มต้น
ขึ้นจากแผ่นดินไหวแห่งบาปของอาดัมก็ทอดยาวไปจนถึงแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ในวิวรณ์บทที่ยีสบ
ฮีด

พระสุรเสียงของพระคริสต์คือเสียงแห่งน้ำมากหลาย
และเมื่อน้ำทั้งหลายรวมกันเข้าก็ประกอบขึ้นเป็นข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู
อิสยาห์และบุตรของท่านคือเซอาร์ยาชูปกำลังยืนอยู่ในข้อสามของบทที่เจ็ด ณ
สระน้ำตรงปลายท่อส่งน้ำตอบนบน

โดยกำลังนำเสนอข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูในเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น
ที่นั่นคำประกาศของอิสยาห์ต่อกษัตริย์อาหัสผู้โหดเหี้ยมและชั่วร้ายคือ
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำเอาน้ำแห่งอัสซีเรีย คือกษัตริย์เสนาเคอริบ
และน้ำของเขาจะไหลท่วมขึ้นมาจนถึงคอ

พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าอีกว่า เพราะว่าชนชาตินี้ปฏิเสธน้ำแห่งซีโลอาห์ซึ่งไหลเอื่อย ๆ
และชื่นชมในเรซินกับบุตรของเรมาลียาห์ ฉะนั้น บัดนี้ ดูเถิด
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้นำน้ำแห่งแม่น้ำอันเขียวกรากและมากมายขึ้นมาท่วมเขาทั้งหลาย
คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรียและสง่าราศีทั้งสิ้นของท่านนั้น และท่านจะล้นท่วมเหนือร่องน้ำทั้งสิ้นของตน
และไหลล้นฝั่งทั้งสิ้นของตน และจะผ่านเข้าไปในยูดาห์ จะท่วมล้นและไหลป่าไป จะขึ้นมาถึงคอ
และการกางออกแห่งปีกของเขาจะปกคลุมทั่วความกว้างแห่งแผ่นดินของเจ้า โอ อิมมานูเอล อิสยาห์ 8:5-8

อาหัสปฏิเสธสายน้ำที่พระยาห์เวห์ทรง "ส่ง" มา ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรง "ส่ง"
สายน้ำแห่งอัสซีเรียมายังอาหัส อาหัส "ชื่นชมยินดี" ในพันธมิตรของ "เรซินและบุตรของเรมาลียาห์" อาหัส
"ชื่นชมยินดี" ในข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันปลอมแปลงซึ่งมีเรซินและบุตรของเรมาลียาห์เป็นตัวแทน

เรซินและบุตรของเรมาลียาห์ คือ เปคาห์ กษัตริย์แห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือ
เป็นตัวแทนของสิ่งปลอมแปลงเลียนแบบอิสยาห์และบุตรของท่าน กษัตริย์อาหัสผู้โหดเหี้ยมและชั่วร้าย
"ชื่นชมยินดี" ในพันธมิตรซึ่งเป็นตัวแทนโดยลึกลับทางเหนือของอิสราเอลและซีเรีย
อันเป็นแบบของความสัมพันธ์อันมิชอบด้วยกฎหมายระหว่างคริสตจักรกับรัฐในกฎหมายวันอาทิตย์
อาหัสชื่นชมยินดี เพราะความละอายและความยินดีเป็นอารมณ์สองประการที่ตรงกันข้ามกัน
ซึ่งพระวิญญาณแห่งการตลใจทรงใช้เพื่อกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกแทนไว้ใน การโต้แย้งเรื่องฝนชุกปลายฤดู
เมื่อเยเรมีย์กินหนังสือเล่มเล็กนั้น มันเป็นความยินดีและความเปรมปรีดิ์แห่งใจของท่าน
และโยเอลแจ้งแก่เราว่าประชากรของพระเจ้าจะไม่มีวันต้องอับอาย
อาหัสในฐานะชาวเลาดีเซียคนหนึ่งเป็นคนตาบอด ดังนั้นเขาจึงกำลังชื่นชมยินดีในข่าวสารเรื่องน้ำอันเทียมเท็จ
และปฏิเสธข่าวสารเรื่องน้ำอันแท้จริงของอิสยาห์
เขาควรจะละอายเพราะไว้วางใจในข่าวสารฝนชุกปลายฤดูปลอมแปลง
ซึ่งเป็นตัวแทนโดยน้ำท่วมของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ แต่เขาได้ปฏิเสธข่าวสารแห่งซีโลอาห์แล้ว

ข่าวสารแห่งซีโลอาห์ในอิสยาห์บทที่แปด คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู
สระซีโลอาห์ได้รับการระบุในพันธสัญญาใหม่ว่าเป็นสระสิโลอัม ในภาษาฮีบรูหรือกรีก คำนี้หมายถึง
"ทรงใช้มา" เป็นการสมควรถือว่าพระคริสต์จะเสด็จจากไป เพื่อพระองค์จะทรง "ส่ง" พระวิญญาณบริสุทธิ์มา
อิสยาห์และอาหัสอยู่ที่สระซีโลอาห์ และการทดสอบตั้งอยู่บนประเด็นว่า
จะมีความเชื่อในสระซีโลอาห์ซึ่งมีอิสยาห์และบุตรของเขาเป็นตัวแทน
หรือจะมีความเชื่อในเรซินและบุตรของเรมาลียาห์? อาหัสกำลังเลือกระหว่างน้ำสองอย่าง คือ
น้ำแห่งซีโลอาห์หรือน้ำแห่งกษัตริย์อัสซีเรีย
อาหัสชื่นชมยินดีในพันธมิตรและข่าวสารซึ่งมีเรซินและบุตรของเรมาลียาห์เป็นตัวแทน
และเพราะฉะนั้นเขาจึงได้รับมหาอุทกแห่งความรกร้างว่างเปล่า แทนที่จะได้น้ำที่ไหลเอื่อย ๆ
ในวาระแห่งการพิพากษาของเขา การพิพากษาของเขาเป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือท่วมทันทั่วทั้งโลกดูจมน้ำหลาก และเป็นเช่นนั้นนับตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์เป็นต้นไป
เมื่อมหาอุทกแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนก็กำลังกวาดไปทั่วโลกด้วยเช่นกัน

อาหัสชื่นชมยินดีในพันธมิตรระหว่างลึกลับทางเหนือกับซีเรีย
และด้วยเหตุนี้จึงชื่นชมยินดีในข่าวสารที่ผสมคริสตจักรกับรัฐเข้าด้วยกัน

ตั้งที่เป็นสัญลักษณ์โดยบรรดาพันธมิตรอันมิชอบด้วยกฎหมายทุกประการที่พบในพระวจนะของพระเจ้า อิชยาห์เป็นตัวแทนของชาวฟีลาเดลเฟีย และอาหัสเป็นตัวแทนของชาวเลาดีเซีย พระคริสต์ทรงเชื่อมโยงคำพยานของอิชยาห์เข้ากับคำพยานของพระองค์เอง เมื่อพระองค์ทรงรักษาชายตาบอด ผู้เป็นชาวเลาดีเซีย ที่สระสิโลอัม

และเมื่อพระเยซูเสด็จผ่านไป พระองค์ทอดพระเนตรเห็นชายคนหนึ่งซึ่งตาบอดมาแต่กำเนิด และเหล่าสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ผู้ใดได้ทำบาป ชายคนนี้เป็นหรือบิดามารดาของเขา เขาจึงได้บังเกิดมาตาบอด?”

พระเยซูตรัสตอบว่า “ไม่ใช่ชายคนนี้ได้ทำบาป หรือบิดามารดาของเขา แต่เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา เราต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังเป็นเวลากลางวัน กลางคืนกำลังมาถึง เมื่อถึงนั้นไม่มีผู้ใดทำงานได้ ตราบใดที่เราอยู่ในโลก เราเป็นความสว่างของโลก” ครั้นตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงบ้วนน้ำลายลงที่ดิน แล้วทรงทำโคลนด้วยน้ำลายนั้น และทรงทาโคลนที่ตาของคนตาบอดนั้น แล้วตรัสสั่งเขาว่า “จงไปล้างที่สระสิโลอัม” (ซึ่งแปลว่า ทรงใช้ไป) เขาจึงไปล้าง แล้วกลับมามองเห็นได้

ฉะนั้น เพื่อนบ้านทั้งหลายและบรรดาคนที่เคยเห็นเขาแต่ก่อนว่าเป็นคนตาบอด จึงกล่าวว่า คนนี้มิใช่หรือที่เคยเฝ้าขอทานอยู่? บ้างก็กล่าวว่า คนนี้แหละ บ้างก็กล่าวว่า เขาเหมือนคนนั้น แต่เขากล่าวว่า เรานี้แหละเป็นคนนั้น ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงถามเขาว่า ตาของท่านเปิดได้อย่างไร?

เขาตอบและกล่าวว่า ชายผู้หนึ่งที่เรียกกันว่าเยชู ได้ทรงทำโคลนและทาที่ตาของข้าพเจ้า และตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า จงไปที่สระสิโลอัมและล้างเสีย และข้าพเจ้าก็ไปล้าง แล้วข้าพเจ้าก็มองเห็นได้ ยอห์น 9:1-11

คนตาบอด พร้อมทั้งกษัตริย์อาหัสผู้โง่เขลาและชั่วร้าย ถูกทดสอบว่าเขาจะวางความไว้วางใจของตนไว้ในสระสิโลอัม หรือในกระแสน้ำเชี่ยวแห่งอัสซีเรีย คนตาบอดรู้ว่าตนตาบอด แต่อาหัสยังมี บริบูรณ์ด้วยทรัพย์สมบัติ และไม่ขัดสนสิ่งใดเลย อาหัสคือหญิงพรหมจารีโง่เขลาที่สระแห่งฝนชุกปลายฤดู และคนตาบอดคือหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาน้ำทั้งหลายที่ถูกส่งมาจาก หรือคือน้ำทั้งหลายที่ถูกส่งมาจากอัสซีเรีย คือบททดสอบ

สระน้ำคือสถานที่ซึ่งน้ำถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน และในเชิงพยากรณ์ สระน้ำคือที่ซึ่งกระแสน้ำต่าง ๆ แม่น้ำ ลำธาร ทะเล ท้องสมุทร ทะเลสาบ ฝน และน้ำค้าง ของ “บรรดาน้ำ” ทั้งสิ้นซึ่งเป็นภาพแทนพระสุรเสียงของพระคริสต์ ถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน สระแห่งฝนปลายฤดูเกิดขึ้นจากน้ำที่ไหลมาจากสระเบื้องบน สระนั้นเป็นภาพแทนข่าวสารแห่งฝนปลายฤดูในบริบทของการทดสอบ อาหัสปฏิเสธน้ำนั้นที่ไหลเอื่อย ๆ แต่คนตาบอดเชื่อฟังต่อข่าวสารที่เกี่ยวเนื่องกับสระนั้น พระเยซูทรงนำบางส่วนแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ซึ่งเป็นภาพแทนด้วย “น้ำลาย” มาผสมกับดินเหนียว อันเป็นภาพแทนของการรวมกันของความเป็นพระเจ้ายกกับความเป็นมนุษย์ซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำให้สำเร็จในอภิสุทธิสถาน

พระคริสต์ทรงบ้วนน้ำลายลงบนพื้นดินและทรงผสมน้ำลายของพระองค์ให้เป็นโคลน พระองค์ทรงใช้สารแห่งข่าวสารว่าด้วยการประสานกันของพระลักษณะพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ เพื่อเจิมนัยน์ตาของชายตาบอด ข่าวสารซึ่งเป็นตัวแทนโดยการประสานกันของพระลักษณะพระเจ้าและความเป็นมนุษย์นั้น คือข่าวสารแห่งปี 1888 และได้รับการกำหนดไว้เพื่อเปลี่ยนแปลงบุคคลหนึ่งจากสภาพของเลาดีเซียไปสู่สภาพของฟีลาเดลเฟีย แต่ข่าวสารนั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของมนุษย์ พวกเขาจะต้องไปที่สระ แล้วจึงชำระล้าง

ทุกคนได้ทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า
แต่พระเยซูคริสต์สาวชายตาบอดผู้นั้นและบิดามารดาของเขามีได้ทำบาป
พระเยซูกำลังทรงยกประเด็นเรื่องการกล่าวโทษออกไปจากสภาพของชายตาบอดนั้น
และทรงระบุว่าเขาเป็นมนุษย์ผู้หนึ่งที่ถูยกยวขึ้นเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
และมนุษย์เชิงพยากรณ์ในคำพยากรณ์พระคัมภีร์ที่ถูยกยวขึ้นเพื่อให้ “พระราชกิจของพระเจ้าได้ปรากฏ”
ก็คือธงสัญญาณ ซึ่งประกอบด้วยชายและหญิงผู้ได้ย้ายผ่านจากเลาดีเซียไปสู่ฟีลาเดลเฟีย
ธงสัญญาณนั้นเป็นที่ซึ่งพระราชกิจของพระเจ้าได้ปรากฏ
เพราะพระราชกิจของพระองค์คือการผสมผสานสภาพพระเจ้าเข้ากับสภาพมนุษย์
(ดังที่แสดงไว้โดยยาซีผึ้งจากดินเหนียว)
และบรรดาถ้วยรางวัลแห่งพระราชกิจนั้นคือผู้ที่ไม่เพียงได้ยิวข่าวสารแห่งเลาดีเซียเท่านั้น
แต่คือผู้ที่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในข่าวสารนั้นด้วย ข้อกำหนดสำหรับชายตาบอดคือให้ไปล้างตัว
เมื่อเขาสามารถมองเห็นได้แล้ว เขาก็ไม่จำเป็นต้องพยายามถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
เพราะสภาพการณ์ที่แวดล้อมเขาได้ทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นเอง

สิ่งนี้เริ่มต้นด้วยการเสด็จเข้ามาของพระคริสต์ ตามมาด้วยพระราชกิจของพระคริสต์
พระราชกิจสุดท้ายของพระคริสต์ในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์
คือการทรงเปลี่ยนมนุษย์คนหนึ่งจากหุบเขาแห่งกระดุกแห่งที่ตายแล้ว
หรือจากการเป็นผู้ตายอยู่ตามถนนหนทาง หรือจากการเป็นผู้มีตบอดอย่างสิ้นเชิง พระราชกิจสุดท้ายของพระ
องค์คือการทรงเนรมิตประชากรของพระองค์ขึ้นใหม่ให้เป็นตามพระฉายาของพระองค์
และนั่นเองคือพระราชกิจเดียวกันกับที่พระองค์ได้ทรงกระทำเมื่อทรงสร้างอาดัมขึ้นจากผงโคลนแห่งแผ่นดิน
แล้วทรงระบายลมหายใจแห่งชีวิตเข้าไปในเขา พระราชกิจสุดท้ายคือพระราชกิจแรก
เพราะในตอนแรกพระองค์ได้ทรงปั้นดินเหนียวก่อน
แล้วจึงทรงเจิมดินเหนียวนั้นด้วยชีวิตแห่งพระวิญญาณของพระองค์ สำหรับอาดัมนั้น
พระวิญญาณคือพระลมปราณของพระองค์ สำหรับชายตาบอดนั้น มันคือน้ำ
สำหรับหุบเขาแห่งกระดุกแห่งของเอเสเคียลนั้น มันเป็นข่าวสารแห่งการรวบรวมซึ่งก่อให้เกิดเป็นร่างกาย
จากนั้นข่าวสารเรื่องลมทั้งสี่ก็ถูกเป่าลงบนร่างกายนั้น แล้วมันก็ลุกขึ้นยืนเป็นกองทัพที่ยิ่งใหญ่ยิ่งนัก

ขณะที่ชายตาบอดยังคงตาบอดอยู่นั้น พระเยซูทอดพระเนตรเห็นเขา แล้วจึงเสด็จเข้าไปหาเขา
พระองค์เสด็จเข้าไปหาชายตาบอดภายในบริบทของคำถามที่เหล่าสาวกของพระองค์ได้ยกขึ้นมา
อันเป็นการเปิดโอกาสให้พระองค์ทรงสถาปนาฉากทัศน์เชิงพยากรณ์ที่ถูกต้องสำหรับอุปมาเรื่องนี้
“พระราชกิจของพระเจ้า” เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์บนแนวพยานที่หลากหลายมากมายในพระคัมภีร์
การสำแดงทุกประการของ “พระราชกิจของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ล้วนสำเร็จครบถ้วนในเวลาของฝนปลายฤดู
พระเยซูกำลังทรงวางบริบทของเรื่องนี้ไว้ในกรอบของข่าวสารสุดท้าย
ดังที่เป็นตัวแทนโดยเอลียาห์ในข้อสุดท้ายของพระธรรมมาลาคี

บิดามารดาและเด็กตาบอดนั้นมิได้ถูกปรักปรำว่าเป็นคนบาป
เพราะนี่คือเวลาของพระราชกิจอันนำอัครธรรม์ของพระเจ้า
และในเวลานั้นจิตใจของบิดามารดาและจิตใจของบุตรทั้งหลายจะหันกลับมาเพื่อมองเห็นประเด็นที่อยู่ตรงหน้า
ประเด็นนั้นคือ—ว่ามนุษย์ชาวเลาดีเซียผู้ตาบอดได้ถูกเปลี่ยนให้เป็นมนุษย์ชาวฟีลาเดลเฟียผู้ได้รับการเจิมแล้ว
หรือไม่ นั่นคือประเด็นที่เผชิญหน้าทั้งบิดามารดาและบุตรในเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู
เพราะนั่นเป็นเวลาแห่งการพิพากษาด้วยเช่นกัน
และเวลาแห่งการพิพากษานั้นดำเนินไปตลอดชั่วอายุที่สามและสี่ตามคำพยากรณ์แห่งพันธสัญญาของอับราฮัม
ชายตาบอดนั้นคือชั่วอายุสุดท้ายและชั่วอายุที่สี่ และบิดามารดาของเขาคือชั่วอายุที่สาม ในช่วงเวลานั้น ชาวสา

รของเอลิยาห์นำครอบครัวทั้งหลายเข้าสู่สถานการณ์ที่พวกเขาถูกบีบบังคับให้ยอมรับหรือปฏิเสธข่าวสารแห่งส
ระลีโลอัม กษัตริย์อาห์สผู้โง่เขลาและชั่วร้ายได้ปฏิเสธข่าวสารของสระนั้น แต่ชายตาบอดได้รับไว้ ข่าวสารของ
เอลิยาห์ในพระธรรมมาลาตีถูกตั้งไว้ในบริบทของคำสาปแช่งก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวแห่งองค์พระผู้
เป็นเจ้า

เมื่อพระเยซูทรงจัดเตรียมเหตุการณ์ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น
พระองค์ได้ทรงรวมไว้ในคำสรุปถึงจุดประสงค์ของการอัศจรรย์ว่า
พระองค์จำเป็นต้องทรงกระทำพระราชกิจในเวลา นั้น เพราะจะมีเวลามาถึงเมื่อไม่มีผู้ใดสามารถทำงานได้
งานที่พระองค์ทรงกล่าวถึงนั้นเกิดขึ้นในเวลากลางวัน และการสิ้นสุดของงานนั้นนั้นถูกแสดงเป็นเวลากลางคืน
คำตรัสอ้างอิงของพระองค์หมายถึงการสิ้นสุดแห่งวาระแห่งการทดลอง.

เมื่อพระองค์ทรงกระทำพระราชกิจแห่งการพิพากษาสำเร็จแล้ว
พระองค์ก็ทรงถอดฉลองพระองค์ของมหาปุโรหิตออก และทรงสวมฉลองพระองค์แห่งการล้างแค้น
เมื่อพระองค์ทรงกระทำพระราชกิจแห่งการแยกผู้หลงหายออกจากผู้ที่ได้รับความรอดนั้นเสร็จสิ้นแล้ว
พระราชกิจแห่งความรอดก็ยุติลง เวลาทดลองใจก็ปิดลง และบัดนี้ก็เป็นเวลากลางคืนที่ไม่มีผู้ใดจะทำงานได้
ข่าวสารของพระคริสต์มิได้เป็นเพียงข่าวสารแห่งเลาตีเซียแก่คนตาบอดเท่านั้น
หากยังเป็นข่าวสารแห่งเอลิยาห์ซึ่งถูกวางไว้ภายในบริบทของความใกล้เข้ามาแห่งการปิดเวลาทดลองใจ อันเป
็นแรงจูงใจอันได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ของพระคริสต์ในการทรงงานเพื่อช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอดด้วย

ก่อนอื่นพระคริสต์ทรงเข้าหาชายตาบอดนั้น จากนั้นทรงจัดเตรียมและหาซีผึ้งให้
แล้วทรงประทานคำสั่งเกี่ยวกับงานที่ชายตาบอดจะต้องกระทำด้วยตนเอง และที่สำคัญไม่น้อยกว่านั้นคือ
เมื่อเขาเริ่มลงมือกระทำนั้น สายตาของเขาก็ได้รับการฟื้นคืน เมื่อเขามองเห็นแล้ว
เขาก็ได้แปรเปลี่ยนจากชาวเลาตีเซียผู้ตาบอดเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย
ช่วงเวลาแห่งการแปรเปลี่ยนของคริสต์จักรทั้งสองนั้นได้สำเร็จครบถ้วนตั้งแต่ต้น คือจากปี 1856 จนถึงปี
1863.

ช่วงเวลานั้นเป็นภาพแทนของการแยกข่าวสารออกจากชาวละมาน
และการประทับตราครั้งสุดท้ายแก่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ผู้ซึ่งภายหลังถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญา ชายตาบอด
นั้นได้กลายเป็นจุดสนใจต่อสาธารณะในทันที—เมื่อเขาเปลี่ยนจากสภาพแบบเลาตีเซียไปสู่สภาพแบบฟีลาเดล
เฟีย ชายตาบอดนั้นคือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
และกษัตริย์อาห์สผู้ชั่วร้ายและโง่เขลาคือประชากรแห่งพันธสัญญาเดิม
ซึ่งถูกทรงคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ณ จุดเดียวกันในประวัติศาสตร์นั้น
พระเยซูกำลังทรงใช้น้ำลายของพระองค์เพื่อเจิมประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ของพระองค์
หรือมิฉะนั้นก็ทรงคายประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์

เราจะดำเนินความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

“วิกฤตการณ์ที่กำลังจะมาถึง”

“องค์ผู้ทรงอนันต์ทรงรักษาบัญญัติกับบรรดาประชาชาติทั้งปวงด้วยความเที่ยงตรงปราศจากความผิดพลาด
ขณะที่พระเมตตาของพระองค์ยังทรงถูกยื่นเสนอพร้อมกับการทรงเรียกให้กลับใจ บัญชีนี้จะยังคงเปิดอยู่
แต่เมื่อถึงขีดจำกัดประการหนึ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้ว
การปฏิบัติพระราชกิจแห่งพระพิโรธของพระองค์ก็เริ่มต้นขึ้น เมื่อนั้นบัญญัติก็ถูกปิดลง
ความอดกลั้นอันทรงธรรมของพระเจ้าสิ้นสุดลง ไม่มีการทูลวิงวอนขอพระเมตตาแทนพวกเขาอีกต่อไป”

“ผู้เผยพระวจนะ เมื่อทอดสายตาลงไปตลอดยุคสมัยทั้งหลาย ได้เห็นยุคของเราปรากฏอยู่เบื้องหน้าภาพนิมิตของท่าน บรรดาประชาชาติในยุคนี้เป็นผู้ได้รับพระเมตตาอย่างไม่เคยมีมาก่อน พระพรอันประเสริฐที่สุดจากสวรรค์ได้ประทานแก่เขาทั้งหลายแล้ว แต่ความเยอหยิ่งที่ทวีขึ้น ความโลภ การบุขารูปเคารพ การดูหมิ่นพระเจ้า และความมกตัญญูอันต่ำช้า ได้ถูกจารึกไว้เป็นความผิดกล่าวโทษพวกเขา เขาทั้งหลายกำลังเร่งปิดบัญชีของตนกับพระเจ้า”

“วันเวลาทั้งหลายกำลังใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว เมื่อจะเกิดความฉงนสนเท่ห์และความสับสนอย่างใหญ่หลวงในโลกฝ่ายศาสนา จะมีพระมากหลายและเจ้านายมากหลาย; ลมแห่งคำสอนทุกอย่างจะพัดมา; และชาติานซึ่งสวมอาภรณ์ของทูตสวรรค์ จะล่องลอย แม้แต่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว หากเป็นไปได้”

“การดูหมิ่นเหยียดหยามอย่างแพร่หลายที่มุ่งต่อความเคร่งศาสนาที่แท้จริงและความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์นั้น ทาให้บรรดาผู้ซึ่งมิได้มีความสัมพันธ์อันมีชีวิตกับพระเจ้าสูญเสียความยำเกรงต่อพระราชบัญญัติของพระองค์ และเมื่อการไม่ให้เกียรติต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้าปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้น เส้นแบ่งเขตระหว่างผู้ที่ถือรักษาพระราชบัญญัตินั้นกับโลก และคริสตจักรที่รักโลก ก็จะมีแจ่มชัดยิ่งขึ้น ความรักต่อข้อกำหนดของพระเจ้าเพิ่มพูนขึ้นในคนจำพวกหนึ่ง ตามส่วนที่ความดูหมิ่นต่อข้อกำหนดเหล่านั้นเพิ่มขึ้นในอีกจำพวกหนึ่ง”

“พระผู้ทรงเป็นผู้นั้นอันยิ่งใหญ่กำลังทรงพิสูจน์ยืนยันพระราชบัญญัติของพระองค์ พระองค์กำลังตรัสแก่บรรดาผู้ที่ทำให้พระราชบัญญัตินั้นเป็นโมฆะ ท่ามกลางพายว ในอุทกภัย ในลมพายุ ในแผ่นดินไหว ในภัยอันตรายทั้งทางบกและทางทะเล บัดนี้เป็นเวลาที่ประชากรของพระองค์จะต้องสำแดงตนว่าเชื่อตรงต่อหลักการ”

“เรากำลังยืนอยู่บนธรณีแห่งเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์น่าเกรงขาม องค์พระผู้เป็นเจ้าของที่ประตูลแล้ว บนภูเขาเมกะกอกเทศ พระผู้ช่วยให้รอดได้ทรงทบทวนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ที่ว่า ‘ท่านทั้งหลายจะได้ยินถึงสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม’ พระองค์ตรัส ‘ประชาชาติจะลุกขึ้นต่อสู้ประชาชาติ และอาณาจักรต่อสู้อาณาจักร และจะเกิดกัณดารอาหาร โรคระบาด และแผ่นดินไหวในที่ต่าง ๆ สิ่งทั้งปวงนี้เป็นแต่การเริ่มต้นแห่งความทุกข์ลำบาก’ แม้ว่าคำพยากรณ์เหล่านี้จะได้รับความสำเร็จบางส่วนแล้วในการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม แต่คำพยากรณ์เหล่านี้ก็มีการประยุกต์ใช้โดยตรงยิ่งกว่าในยุคสุดท้าย”

“ยอห์นและผู้เผยพระวจนะอื่น ๆ ก็เป็นพยานถึงเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวยิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นเป็นหมายสำคัญแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์เช่นกัน พวกเขาเห็นกองทัพระดมพลเพื่อสงคราม และเห็นใจของมนุษย์ทั้งหลายหมดกำลังลงด้วยความหวาดกลัว พวกเขาเห็นแผ่นดินโลกถูกเคลื่อนออกจากที่ของมัน ภูเขาทั้งหลายถูกพัดลงไปท่ามกลางทะเล คลื่นทะเลคำรามและปั่นป่วน และภูเขาทั้งหลายสิ้นสะเทือนเพราะการปลุกขึ้นของมัน พวกเขาเห็นชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าเปิดออก และโรคระบาด การกัณดารอาหาร และความตายมาถึงชาวแผ่นดินโลก”

“บัดนี้พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงยับยั้งกำลังถูกถอนออกจากโลก และพายุเฮอริเคน พายุร้าย ภัยพิบัติทั้งทางทะเลและทางบก ก็ติดตามกันมาอย่างรวดเร็ว วิทยาศาสตร์พยายามอธิบายสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ หมายสำคัญทั้งหลายที่ทวีขึ้นรอบตัวเรา ซึ่งบอกถึงการเสด็จมาใกล้ของพระบุตรของพระเจ้า กลับถูกอ้างไปว่าเกิดจากเหตุอื่นใดนอกจากเหตุแท้จริง มนุษย์ไม่สามารถยังเห็นทูตสวรรค์ผู้เฝ้ายามซึ่งกำลังยับยั้งลมทั้งสี่ไว้ เพื่อมิให้พัดจนกว่าผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าจะได้รับการประทับตรา

แต่เมื่อพระเจ้าจะทรงบัญชาเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ให้ปล่อยลมเหล่านั้น
ก็จะเกิดภาพแห่งพระพิโรธอันทรงแค้นแค้นของพระองค์ ซึ่งไม่มีปากกาใดจะพรรณนาได้”

“วิกฤตกำลังจะมาถึงเราในทันที; แต่ผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่ควรวางใจในตนเองในภาวะฉุกเฉินอันยิ่งใหญ่
ในบรรดานิมิตทั้งหลายที่ประทานแก่ Isaiah, Ezekiel, และ John เราเห็นว่าฟ้าสวรรค์มีความเชื่อมโยงอย่าง
ใกล้ชิดเพียงใดกับเหตุการณ์ทั้งหลายที่กำลังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก
เราเห็นถึงความเอาพระทัยใส่ของพระเจ้าที่มีต่อผู้ที่กักตักต่อพระองค์ โลกนี้มิได้ปราศจากผู้ครอบครอง
แผนการแห่งเหตุการณ์ที่จะมาถึงอยู่ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
พระบรมเดชาภาพแห่งสวรรค์ทรงถือรักษาชะตากรรมของบรรดาประชาชาติ
ตลอดจนถึงฤทธิ์ทั้งหลายของคริสตจักรของพระองค์ ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์เอง”

“พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งที่จะบังเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย
เพื่อว่าประชากรของพระองค์จะได้เตรียมพร้อมยืนหยัดต้านทานพายุแห่งการต่อต้านและพระพิโรธ
ผู้ที่ได้รับคำเตือนถึงเหตุการณ์ซึ่งอยู่เบื้องหน้าพวกเขาแล้ว ไม่ควรนิ่งคอยอย่างสงบต่อพายุที่กำลังจะ
ปลอบใจตนเองว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงคุ้มครองผู้สืบทอดชื่อของพระองค์ในวันแห่งความทุกข์ยาก
เราจะต้องเป็นดวงคนที่กำลังรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน มิใช่ด้วยการคอยอย่างเกียจคร้าน
หากแต่ด้วยการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง พร้อมด้วยความเชื่อที่ไม่หวั่นไหว
บัดนี้มิใช่เวลาที่จะปล่อยให้จิตใจของเราหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่มีความสำคัญเพียงเล็กน้อย”

“ขณะที่มนุษย์กำลังหลับอยู่ ชาตาก็กำลังจัดวางสถานการณ์อย่างเข้มข้น
เพื่อว่าประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ได้รับความเมตตาหรือความยุติธรรม
ขบวนการวันอาทิตย์บัดนี้กำลังก้าวหน้าไปในความมืด บรรดาผู้นำกำลังปิดบังประเด็นที่แท้จริงไว้
และหลายคนที่เกี่ยวข้องในขบวนการนั้นก็มิได้เห็นด้วยตนเองว่ากระแสใต้ธารกำลังมุ่งไปทางใด
คำประกาศของขบวนการนั้นอ่อนโยน และดูประหนึ่งว่าเป็นคริสเตียน; แต่เมื่อมันเปล่งเสียงออกมา
มันจะเผยให้เห็นจิตวิญญาณของพญานาค เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องกระทำทุกสิ่งซึ่งอยู่ในอำนาจของเรา
เพื่อขัดขวางภัยอันตรายที่กำลังคุกคามนั้น เราควรนำเสนอประเด็นที่เป็นข้อพิพาทอันแท้จริงแก่ประชาชน
เพื่อยืนขวางไว้ด้วยการคัดค้านที่มีประสิทธิผลที่สุดต่อมาตรการทั้งหลายที่จำกัดเสรีภาพแห่งมโนธรรม
เราควรค้นพระคัมภีร์ และสามารถให้เหตุผลแห่งความเชื่อของเราได้ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า
'คนอธรรมจะกระทำความอธรรม และไม่มีผู้ใดในหมู่คนอธรรมที่จะเข้าใจ; แต่บรรดาคนมีปัญญาจะเข้าใจ'"

“อนาคตอันสำคัญอยู่เบื้องหน้าเราแล้ว การจะเผชิญกับการทดลองและการล่อลวงทั้งหลายของมัน
และการจะปฏิบัติหน้าที่ทั้งหลายของมันให้สำเร็จนั้น จำเป็นต้องอาศัยความเชื่ออันยิ่งใหญ่ พลังอันเข้มแข็ง
และความเพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อ แต่เราทั้งหลายอาจมีชัยชนะอย่างรุ่งโรจน์ได้
เพราะจะไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่เฝ้าระวัง อธิษฐาน และเชื่อ ต้องตกอยู่ในบ่วงแห่งอุบายของศัตรู
สวรรค์ทั้งสิ้นเอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพของเรา และคอยให้เราเรียกร้องปัญญาและกำลังจากสวรรค์นั้น
อิทธิพลทุกประการที่ต่อต้าน ไม่ว่าจะเปิดเผยหรือซ่อนเร้น ก็อาจถูกต้านทานได้อย่างมีชัย
'มิใช่ด้วยกำลังหรือด้วยฤทธิ์เดช แต่ด้วยพระวิญญาณของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้'
พระเจ้าทรงเติมพระทัยในบัดนี้ไม่ต่างจากในสมัยโบราณ ที่จะทรงกระทำผ่านความพยายามของมนุษย์
และทรงบรรลุสิ่งยิ่งใหญ่ผ่านเครื่องมืออันอ่อนแอ เราจะไม่ได้รับชัยชนะด้วยจำนวนคน
แต่ด้วยการยอมมอบดวงวิญญาณอย่างสิ้นเชิงแด่พระเยซู”

“บัดนี้ ในขณะที่พระเมตตายังคงดำรงอยู่ ในขณะที่พระเยซูกำลังทรงวิงวอนแทนเราอยู่
ขอให้เรากระทำกิจเพื่อชีวิตนิรันดร์อย่างเต็มกำลังและครบถ้วน” Southern Watchman, December
25, 1906.